

Liber . III.

men oculorū & pax. Nec enim sunt in bono eterno. Drouet. iij. Longitudo dierū in extera eius. & in sinistra eius dinitie & gloria. Et ps. dicit. Apud te est fons vite. & in lumine tuovidebimus lumen. ibi enim debet esse oculus intellecūtualis quod rectificat. quē nō bēbant illeli de q̄bo dī in deuto. Gens absq; p̄fisiū & sine prudētia vñtā sap. & intelli. ac. no. pui. per memoriā. s. p̄teritorū. discretionēq; p̄ficiū atq; futuroꝝ pui. dentiā & sic pater de dono intellectus.

De dono sapientie Ca. XIII. I

Dixit non lateat fili q̄ septimū & ultimū donū spūssanci est donū sapie qdū imediate sequit̄ donū intellectus. Ad hoc itaq; donū sapie. s. a timore incipiēdo q̄si p̄ quosdā gradus puenī. Unū dī beatus ang. q̄ a timore vñq; ad sapiam. que seprima in domis est vltima p̄ gradus tendit & puenī. Et redi. dit rōneꝝ dī. Sapia hec vltima & summa est. qz hac habita aīmus pacatus & tranquillus p̄fuiſ & delectat. in ea ḡ est vltima in qua est p̄summatō. Similem rōem assignat ansel. dī. Spūssancus mēti inspirat ad postremū sapiētiā. quā alijs domis supaccumulat ut qdū recte intelligit. s. in dono intellectus sibi sapidū atq; dulcissimū in dono sapie. soloꝝ rectitudinis amore sequatur qdū intelligit cē sequendū. Non enim pfectū facit cognitio virtutis. nisi etiā se quā experimētalis. qz experientia est magistra intelligentie ut dī hugo. Et addit ansel. dicens. in isto edificio sic p̄positio spūssancus residet totaq; familiā domus interioris. i. oēs amīme sensus regit & ad suū obsequiū distinet. s. ascēdendo ad dī & descendēdo ad p̄ximū. hec ansel. R. Primo igit̄ videndum est quid sit sapientia & que

Dist. I. Ca. XIII.

dicas donū sapientie. Unde notandum q̄ obmissa sapia carnis que inimicā ē deo. & sapia huius mūdi que stultitia est apud dī. que nec dicunt sapie nisi abusive. qz non sapide scie sunt. s. fratre & insipide. nulla itaq; istarū est dī non sapie. Et est alia sapia & increata. De qua dī in sapientie. viij. q̄ ipsa est candor lucis eterne & speculū sine macrocula dei maiestatis & imago bonitatis illius qui est xp̄s dei filius. quem paulus appellat dei virtutē & sapiam dei. De q̄ etiā brūsang. dī Sapientia increata que est dei filius nō cessat occulta inspiratione & revelatione ad intellectualem creaturā se transserre. vt ad se puerat. Sed nec ista sapia tei est donū spūssanci sed potius largissima omnī donorū doctrix est. Est & alia sapientia creata que & duplex est qz quedam est p̄ studiū humanum acquisita & cibis intellectualis. De q̄ loquī phis in metaphysica sua que aliter p̄ dī ci sapia cū in ea quidam savor inueniatur. h̄z enim phis admirabiles delectationes vt dī x. ethicop. Licer savor iste non sit oleo gēe p̄ditus p̄t etiā sapia hec p̄romis inquisitionē aliqualiter recitū iudiciū circa aliqua dīna habere licet incomplete. sicut ostendit hugo in p̄logo sup̄ libro angelice liberarchie. ubi sic dī. Philosophis datum fuit p̄ nos quibz p̄summatō seruabat & inchoatio parabat. vt inuenirent veritatem illam. quam oportuit suscipere filios vite ad obsequium summe veritatis. cuius labor ip̄s appositus est. nobis aut̄ fructus seruabat. Nonissime aut̄ theologiam quandam pro ratione divinorū & scrutationem inuisibilium quasi p̄summataram sapientiam addidetū. & ibi correre ceperunt in media figura p̄fectorū & ideo defecerunt & evanuerunt. hec hugo. Unde nec ista sa-

Liber III.

Dist. I. Ca. XIII.

Pientia est donum spūssanti. et quis ab eo detur. **E**t quaedam alia sapia que de sursum a patre luminum creata est. Unde dicitur Iacobus. Omne datum optimū et omne donū pfectum de sursum est descendens a patre luminū. Et hec est vera sapia et donum spūssanti. Quae ipsa est veri splendoris et boni saporis. Splendor namque eius dirigit intellectū ad veri cognitōem. et sapor ei? erigit affectum ad boni saporoſam dilectionē. Igī que sursum sunt sapientie. non que super terram ait apostolus. Obiectum ergo domi sapientie principale est deus. put est excitatiuum voluntatis ad eius saporoſam dilectionē. Actus autem sapientie est exemplari dei non quoctūq; modo. sed ex dilectionē cum quadam experientali suavitate in affectu. Ex his igit̄ apparet quod donū est habitus supers naturalis aie a spūscō infusus ad deum cognoscendū et saporoſe diligendū. **E**t notandum est quod deus beatus bernardus. in libro de amore dei. quod sicut corporis suos habet quinq; sensus quibus anima coniungit vita mediante. sic anima b; suos quinq; sensus spūales quibus deo coniungit mediante caritate. Per sensus enim corporis veterescimus. et huic seculo conformiamur. per sensum visus mentis renouamur in cognitōem dei. in nativitatem als vite sum voluntate et beneplacitū dei. Unde dicitur apostolus. Mollite et formari huic seculo. sed renovamini in nouitate sensus vestri ut per beatas que sit voluntas dei bona et beneplacens et perfecta. Sicut autem oēs sensus corporales ut visus. gustus et ceteri. infierunt et rebatur in omnibus operibus suis. sic omnes sensus spūales infierunt et languescunt in operationibus suis si neglexerit spūali qui gustabilia spūalia sapida facit. Quid beatus bernardus ostendit super cantica sic dicens. Hunc sapores

perdidimus ab ipso pene exordio generis nostri. ex quo cordis palatū sensu carnis praevalente infecit virus serpenti antiqui. et cepit anime non bonum sape ac sapor noxiū subintrare. sc̄cupie. et sensus hoīs prompti sunt ad malum. et ideo multa bona fiunt quod non sapiunt facientib; quod sapor mali non est totaliter exterminatus. sed nūc assidue sapientia vincit maliciam in mente ad quas intrauerit. saporem mali que illa inuenit sapore meliore exterminante. intrans autem sapientia sensu carnis infirmat et infatuat. intellectus purificat. cordis palatū sanat et reparat. sanato palato iam sapit bonū. sapit et ipsa sapientia. qua in bonis nullum est melius. hoc bernardus. **S**ensu autem gustus in anima reparo per sapientiam omnes sensus spūales paulescent et vegetantur. hic enim gustus saporoſe sapientie sensum visus interiorum clarificat ad deum sapide et preplandū. **H**ic gustus sensum auditus interiorum excitat ad verbū dei dulciter audiendum. **H**ic gustus sensum olfactus interiorum excitat ad dilectum suum auerter odorandū. De hoc beatus bernardus. in libro de amore dei sic dicit. Gustus qui fit in sapientia quedam sequitur dulcedo quam in interiori suo anima sentiens modo quodam singulari quo suscipit gustabilia cūcta discernit et indicat se omnesque sensus vegetat et fortat. i. in interioribus. hoc bernardus. Ad hanc sapientiam querendā et assequendam.hortat nos apostolus ad colos. iii. vi. **S**i surrexisti cum christo que sursum sunt querite ubi christus ē in terra dei sedens. que sursum sunt sapientie. non que super terrā. **I**n quibus omnibus monet nos apostolus adipisci donum vere sapientie et hoc dupliciter. Primo vero in sapientiam suadendo cum dicitur. que sursum sunt sapientie. Secundo vobis nam dissuadendo cum addit. non que **D**. q.

Liber .III.

Dist. I. Ca. XIII.

Super terrā. Sicut em̄ duplex est asper-
ctus aīe. s. ad t̄palia t̄ ad terraī. sic du-
plex est affectus t̄ duplex sapia. s. eter-
na que sursum est t̄ t̄paliisque deorsuī
ē. De hoc dī iaco. iij. Qd si zelū amaz-
habetis t̄ p̄tentiōes sint inter vos no-
lite gloriari t̄ mēdaces esse aduersus
veritatē. Non em̄ ista sapia de sursum
descendens sed terra aīalis t̄ diaboli-
ca. que aut̄ de sursum est sapia primuī
quidē pudica est t̄c. Primo ḡ videa-
musque sic vana sapia ut per hoc meli-
us tonū vere sapie agnoscamus. O
Vana est em̄ sapia terrena aīalis t̄ di-
abolica. Terrena sapia p̄sistit in habu-
dantia opulentiaꝝ terrenaꝝ de hac dī
prima ad corin. i. Verdam sapiam sa-
pientū t̄ prudētiā prudētū reprobabo
Ubi sapientia ubi scriba ubi p̄quisitor
huius seculi. Nonne stulta fecit deus sa-
pientia huius seculi. pdam inquit qz
nō est vera. sapiētes em̄ sunt faciant
mala diuitias aware p̄gregando. bonū
aut̄ facere nescierūt. Animalis aut̄ sa-
pientia p̄sistit in experientia sensibiliꝝ
delectationū. Un̄ ad romā. viij. Non
fm̄ carnem ambulate. s̄ fm̄ sp̄m̄ Qui
em̄ fm̄ carnē sunt que carnis sunt sapi-
unt. nā prudētia carnis mors est. P̄tu-
tentia aut̄ sp̄s vita t̄ pax. qm̄ sapien-
tia carnis im̄mīca est deo. Qui autē in
carne sunt placere deo nō possunt. Di-
abolica nō sapientia p̄sistit in ambitu
one mūdialium excellentiaꝝ. Un̄ apo-
stolus ad corin. iij. Si quis inter vos
videt sapies esse in hoc seculo stultus
fiat ut sit sapiens. sapientia em̄ huius
mundi stulticia est apud deū. Scriptū
est em̄ p̄bendam sapientes in astutia
eoꝝ. De quersantibꝝ aut̄ in his tribis
p̄queris ap̄ls ad philip. iiij. di. Jul-
ti ambulant quos sepe dicebam vobis
nunc t̄ flens dico inimicos crucis xp̄i.
loc p̄pter diabolicam sapientiā. quoꝝ

deus venter. loc p̄pter animalem sapi-
entiam Et gloria in p̄fusionē eoꝝ qui
terrena sapiunt loc p̄pter terrena loc
p̄dit xp̄s qui earuī p̄taria eligens. s.
paupratem acerbitatē t̄ vilitateꝝ p̄
pauprime acerbissime t̄ abiētissime p̄
nobis voluit crucifigi. vfa. liij. Hunc
vimus eū quasi leprosum t̄ percussum
a deo t̄ humiliatum. Hanc ergo sapi-
entiam terrenam animalē t̄ diabolicā
moriens in cruce. s. dñs docuit despice-
re tanq̄ vanam t̄ appetere verā sapien-
tiam que de sursum est siue celestē. De
qua p̄ salomonem dī Transiū ad p̄tē
plandam sapiam erroresq; t̄ stulticiā
vidiq̄ t̄m̄ precederet sapia stulticiam
quantū differt lux a tenebris. Hec em̄
sapientia tanq̄ datum optimum t̄ do-
num p̄fectū descendit a patre lumen
vt lux ad nostrā potentiam cognitū
illustrandā t̄ hoc p̄ verbum inspiratus
ad nostrā potentia affectiuam letificā-
dam t̄ p̄ hoc verbū incarnatum. P̄to
em̄ est sapientia vt lux illuminatiū
spectu nē cognitū. Un̄ dī sapiē. vii.
Itemē diligēt deus nisi eū qui eū sa-
pientia inhabitat. Est em̄ hoc speciosi-
or sole t̄ sup̄ omnem dispositionē stellā-
laz. luci p̄pata inuenī p̄tor. ip̄a em̄
sapientia ad instar solis dat aīe lumen
respectu cognoscendoz. istar lunē
spectu agendoꝝ. instar stellaz respectu
p̄templandoz. Unde merito dī. Aia
iusti sedes est sapientie. P̄ So
cūdo sapia est vt lux letificatina respe-
ctu nostre affectiū. Un̄ eccl. xl. Vnde
et misericordia letificant cor t̄ super virtutē
dilectio sapientie. quam amans sapi-
ens dicat sapientie. viij. Hanc amai-
ui. t̄ exquisiui eam a iuuentute mea. t̄
quesiui eam sponsam mihi assumere t̄
amator̄ factus sum forme illius Item
vii. capi. Super salutē t̄ sapientiam
dilexi illam t̄ p̄posui pro luce habere

Mam qm̄ inextinguibile est lumen eius
Generunt tibi oia bona pariter cuz
illa. Tercio sapia est lux corroborata
tina respectu nre opatiue. Unde d̄ ec
cles. vii. Sapia sapientem p̄fortauit.
vult dicere q nullus virtus creata tan
tum corroborat quantum sapia. Ideo d̄
sapie. x. Certamen forte dedit illi ut
vinceret et sciret qm̄ potentior est om̄is
sapia. Et sic apparent ista tria per que
anima sit domus dei pulchra amena et
robusta. De qua anime domo d̄ puer.
ix. Sapia edificauit sibi domum exci
dit columnas septem. Columnas sacra
scriptura innuit Iaco. iij. vbi sic dicitur.
Que autem de sursum est sapia pri
mum quidem pudica. deinde pacifica.
modesta. suadibilis. bonis p̄sentientis
plena misericordia et fructibus bonis. indicans
fine simulacionem. Attende ad
bas columnas si posses eas habere. ut
edifices domum sapie in corde tuo. Om
nia enim alia domus sp̄sancti ordinata
sunt ad hanc sapie domum edificandas.
Iste igit̄ septem columnae sunt pudici
cia in carne. innocentia in mente. mo
derantia in sermone. suadibilitas in af
fectu. maturitas in iudicio. simplicit
as in intentione. Primo quidem pudi
ca est per pudicicia in carne que est pri
ma columna. Unde per sapientes d̄ sa
pien. i. In maluolum aiam non introi
bit sapia. nec habitabit in corpore sub
dit peccatis. Hec est ergo principa
lis columna domus sapie videlicet vita
pudica. econtrario vita impudica est in
tina. De hoc d̄ eccles. ix. Tunc et multi
eres apostatare faciunt sapientes et ar
guunt sensatos. Deinde sequitur pacifi
ca. ecce secunda columna que est innocencia
in mente per tranquillitatem. pax enim et
tranquillitas ordinis exhiberi solent per
obiam ad supiorum. per equalitatem
ad parem. per iustam presidentiam ad in
-

feriorem. Unde d̄ eccl. iij. Filie sapi
entie ecclesia iustorum et natione illos obedi
entia et dilectio. audiū patris audi
te filii et sic facite ut salvi sitis. Deinde
sequitur modestia. hec est tercua columna
sapie que est moderativa in sermone.
Unde d̄ eccl. xxx. Homo sapiens ta
cetibysq ad tpus. lascivus autem et im
prudens non servabunt tpus. Oportet
enim hominem multum sermoni suo cauere q
est gladius ledens loquentem et primus
per verbū scandali. Unde d̄ ap̄l̄ pau
lus. Omnis sermo malus ex ore vestro
non procedat. sed si quis bonus est ad edi
ficatōem fidei erudiat. ut de gratiam
audientib⁹. Post hec sequitur quarta co
lumna cum d̄. suadibilis bonis p̄sentienti
ens que est suadibilitas in affectu fine
benignitas. Contrario est ubermitas.
Unde sap. i. Benignus est sp̄us sapie
et non liberabit maledicē a labiq̄s suis.
Quanto autem quis est sapientior tam
eo suadibilior ad bonum alios p̄uocan
do. Sed stultos p̄culcat verbū repren
sionis. Unus puer. ix. Noli arguere de
risore neoderit te. Nelixus est enim a sa
piente corripi q̄ a stultis adulatorib⁹
decipi. Deinde plena misericordia et fructibus
bonis. vbi describitur quinta columna.
q̄ est liberalitas in effectu. De hoc d̄ p
uer. vltiō. Os suū aperuit sapie. et lex
clementia in lingua eius. Et premisit
ibidē. Janus suam apuit in opere. ecce
mīa quam docet sapia. Docet etiam
opavirtuosa et fructuosa opari. q̄r qui
bonū sapie haber a bono opere vacare
non potest. Post hec sequitur. Non d̄quid
cans. vbi tangit sexta colūna que est
maturitas in iudicio. ne. s. quis iudic
et temerarie. Unus p̄s. Os iusti medi
tabit sapiam et lingua eius loquetur iu
diciū. Lex dei eius in corde ipsius et non
super. gressus eius. qui. s. iusto zelo mouet
ad oīa. omne bonū approbando et omni
D. iij.

Liber .III.

ne malum reprobando Deinde sequitur. viij. columna ubi ultimum dicitur sine simulatione. in qua est summaratio totius edificij istius domus. **Vñ** salomon iij. reg. x. **Fecit** thronuz de eboze gran dem et vestiuit eam auro fulno nimis quod habebat. vij. gradus per quos sex columnas procedentes designant et summitas throni rotunda erat in pte posteriori quod erat in figura huius columnae oia summarantis. s. simplicitatis intentionis. **Dic** columnis viij. perfectis et summaritis in aia incipit homo quod sursum sunt sapere non que sup terraz ubi videlicet Christus est in texera dei sedens. in quo sunt oes thesaure sapie et scie absconditi. quem cognoscere et amare est vita eterna. ipso attestante qui ait Iohann. xvij. **Hec** est vita eterna ut cognoscant te solum vir deum et quem misisti ihesuz Christum. **Sig** desideramus Christum agnoscere et in statu vie ipsum per contemplationem cerne re. necesse est vobis itemus culpam defor matem naturam et exerceam nos ad gratiam reformatam et hoc per orationem ad iusticiam purificantem. et hoc per uersatorem ad scientiam illuminantem. et hoc per meditationem ad sapientiam et hoc per contemplationem. **Sicut** igit ad sapientiam nemo pervenit nisi per gratiam iusticiam et scientiam sic ad contemplationem non pervenit nisi per meditationem perspicuas. peruationem sanctam. et orationem deuotam. **Sicut** enim gratia est fundamentum rectitudinis voluntatis et illustrationis per spicue orationis. sic primo orandum est nobis. deinde sancte agendum. tertio veritatis spectaculis intendendum et intento gradatim ascendendum quousque perierit ad montem excelsum ubi videatur Deus deus in sion. **Unde** ad donum sapientie inueniendum et obtinendum multum valet diligens inquisitio et oratio. **Nam** sapientia est inquirenda et postu

Dist. I. Ca. XII.

landa. querendo inuenies sed postulando a deo possidet inuenies per cognitionem sed possidet per dilectionem. per cognitionem videt. per dilectionem amplexatur et gustatur. videre prius ad intellectum sed amplexari et gustari prius ad voluntatem et affectum. **R** De hoc dicitur. **Sicut** deus per memoriam audire per intellectum videt. ita per affectum amplexatur gustus vel astringit. et sic tenet et locutus perfectus est quod videre solumentum igitur queramus sapientiam inuestigando per cognitionem donec tamdem mereamur eam a deo recipe per amplexum et degustationem. hunc thesauros preciosos sapie docet querere salomon puer. v. sic dicens. **Si** quesieris sapientiam quod pecuniam et sicut thesauros effoderis ea tunc intellige timorem dominum. quod ubi de ilero. exponens dicitur. **Quid** thesaurus effoderit evictum terram foneam in alium fodit. sedulus infistit. donec inueniat quod querit sic qui thesauros sapientie inuenire desiderat. oem pondustre num a se reuocat. in se foneam humilitatis faciat. nec requiescat donec inueniat. hec ilero. **Quomodo** vero cognoscit inuenita sapientia hoc docet beatuiter. cum dicitur. inuenisti plane sapientiam spiritus vite peccata desiles si huius secundi desideria quipendas. si eternam beatitudinem toto desiderio occupabis. inuenisti sapientiam si hoc singula tibi sapientem putunt. ut hec quidecum amara et oino fugienda. illa quoque caduca et transitoria tremenda. istavero perfectoris desideribus appetenda quam intima quodam sapore djudices et discernas. hec berum. **Simus** igit huius salubris sapientie amatores querocat et dicitur. **Trahite** ad me omnes qui occupiscitis me et a generationibus meis adimplerimini. **Et** notandum quod sapientia teivit possit esse firma et stabilis in cordibus fidelium.

um per diversas vires roborat & sic
mat. De hoc hugo in. iij. li. de archa
noe sic dicit. Sapientia dei in cordibus scōp
tandis in parvulo inuisibili per timores
seminat. per grām irrigat. per dolorē
orit. per fidē radicat p spem viret. per
deuotōem germinat. per punctiones
orit. per desideriū crescit. per caritatem
roborat. per circūspectōem frondet. p
disciplinā floret. p virtutē fructificat.
per patiām maturescit. per mortē car
pit. per ptemplatōem cibatur. Sapientia
ergo per timore se iatur. quia tū
mor dī initium est sapientie. Item sapientia
per grām irrigat. sicut enim timor est filius
semī. ira ḡea similis est humoris. qui
rigat semen iactū in terrā & germina
re facit. postq̄ em̄ homo a delectatione
carnali p timore abstractus fuerit. ne
cessē est ut statim aliquid gaudī spūas
lis pre gustare incipiat. ne si oīno a de
lectatione alienus remāserit. q̄si semen
aridū absq̄ humorē ad germen sapientie
dualescere non possit. Sapientia igit̄ per
timorem seminat. & per grām irrigat.
q̄ timor primū carnalis delectationis
ab alia affectū prescindit. ac deinde ḡea
redeunte q̄si iam a cordibus mundatus
spūali delectatione perfundit. Item sa
piā per dolorē moritur. sicut enim se iata
germinare nō p̄nī nisi prius incinerā
do putrefcant & quodammodo moriant
ira nos germen bonum ferre nō possū
mus nisi prius per salubrē dolorē mun
to moriamur. Et bene post pceptōem
ḡe dolor nascit. q̄ tunc vere in quibus
malis sumus agnoscimus q̄n per infusi
onē ḡe illuminari dulcedinē spūaliū
donorū degustamus. Quicunq̄ aut spū
alium bonorū dulcedinē non non erūt
carnalis pcupie passis etiā tunc amāt
cū affligit. Item sapientia per fidem ra
dicat. fideles em̄ radices figunt nō in
hoc mundo. q̄ per fidē & dilectionē sunt

radicari & fundati in deo. Item sapi
entia per spem viret. Spes em̄ est qua
si memoria inuisibiliū gaudioꝝ que in
corde hominis recordita calefacit illud in
trinsecus & non sinit illud arescere fri
gore infidelitatis in hyeme p̄nī vi
te. & q̄dū h̄ec spes vivit in nostra mente
nunq̄ arescit arbor sapientie. sed quēad
modū lignū illesum seruat virorem suū
dū equalem h̄z p̄pantiam humoris
& caloris. sic animus seruat virorem
quē calor spūs nutrit qui desup radiat
& studiū bone operationis qđ subtus est
rigat. Item sapientia per deuotōem ger
minat. que deuotio diuidit in trīa. in
zelum. in p̄passione & lenitudo. Le
lus est dū per amorē iusticie ad defensi
onem vltro se offert animus calumnī
veritatis pati nō sustinens. Cōpassio
est q̄n misericordia alioꝝ p̄dolemus. Beni
uolentia est q̄n p̄mptā voluntate bene
ficia rogati annuimus. Et sicut grana
tūc germinare dicimus q̄n natura qđ
dam occultū germen pdit qđ intus la
tuit. Sic & bona voluntas zelare se nō
valens quadā vir ita dicā violentia ad
exhibitōem boni operis foris exit. Item
sapientia per punctionem oritur q̄n
veritas manifestat. veritas autem ma
nifestatur q̄n ignorantia pellitur. igno
rantia autem pellitur quando mens il
luminat thesaurus sapientie inuenit.
Item sapientia per desideriū crescit. sicut
enī punctionis incendio pparatur. ita
desideriū simile est fumo qui de incen
dio nascit. qui in directū ascendit. &
quanto magis sursum attollit. tanto
magis attenuatur. tādemq̄ eleuatus
in sublime ab oculis intuentiū p̄sus
subducit. Ita homo per perfectū desi
deriū celestib⁹ appropinquans. & om
nem terrene pcupie nebula evapora
totus spūalis efficit & se humamis sub
ducit asperib⁹. dum ad terrena pcupi
D. iij.

Liber .III.

scenda amplius exire recusat Item sapientia per caritatē roborat. caritas enim similis est vino. vīnum namque eos quos inebriauerit reddit hilares audaces fortes obliuiosos et quodammodo insensibiles. sic caritas mundando p̄sciam mentē exhilarat deinde audacem redit quā fiduciam p̄stat. deinde vires aget quā sicut dicit scriptura. Qui p̄fidit in domino fortis est ut leo. Oblivionem quoque reddit quā cū totā animi intentione ad desiderium eternop̄ trahit. oīmque transiunt memoriaz funditus ab animo euellit. Insensibile reddit quā dum mētez dulcedine medullitus replet. quicquid exterius amaz offert p̄temnit qui non sentiat. Item sapientia per circūspitionē frondescit et ramos expādit quidā enim sunt in quibus sapientia in altuz crescit. quidā quibus in latū se expādit in p̄templatiis in altū surgit. qui per acumē mentis p̄ueniunt usq; celestia p̄templanda. in actiuis vero in latū se expandit. quā hī intentionē mentis sue multipliciter foris spargit ad dispensanda terrena. Debet autē homo eē p̄uidus et circūspectus ut ante piculū animi firmet. ut nō solū quid euemiat sed enire possit attendat. accidenti fortune non nimis credat. in aduersis iudiciis non amittat. et quicquid finē habituū est siue bonū siue malū eque despiciat oīm euentū p̄ filio suo p̄ueniat amicos ante necessitatez visitare studeat. oīs diligat. nō oībū eque credat maioribū obedientiā debirā. equalibū dilectionē subiectis paternā sollicitudinē impēdat. et sic per diuersa studia p̄tutum arbor sapientie ramos diffundet et frondibū circūspitionē vndiq; vestita sursum ad alta cacumē levabit. Item sapientia per disciplinam floret. sicut enim in fructu re fructus sperat. ita in bono ope futurē retributiōis premium expectatur.

Dist. I. Ca. XIII.

Item sapientia per virtutem beneficat fructus boni opis est virtus occulta recte intentionis. p̄inde qui sine virtute bonū opus in oculis hominū foris exhibet. velut arbor ē que sine fructu florat. Item sapientia per patientiam maturescit. qui enim virtutē inchoat q̄fi quēdā in se fructū honestatis format. Sed quandoque tem quā inchoat ante finem deserit est velut immaturus fructus. qui non aptus est esus quā aī tempus cadit et ideo patientia necessaria ē ut ī bono ope quā inchoamus p̄stanter usq; ad finem p̄fetur. quā enim fructus matus est tūc dissipat p̄t ad patr̄issimilias mēsam remat et noscū ad p̄fectionē p̄ducti finimur ab hac vita p̄ morte p̄seindimū ut ad p̄nūlū eternū regnū seremū. Item sapientia per p̄emplatiōem cibar. iste ē cibū de quo p̄s. Adimplebis me leticia cū vulnu tuo. delecta. in terra tua usq; in finē. S Considerandū quoq; est p̄ duplex p̄t eē sapientia. Alia nāq; ē seculariū ac puerorum hominū qui terrena sanguinū. Alia vero est iustorum qui celestia diligit. De qua dupli sapientia beatus gressus moralis. exponē illa uba. Peridetur iusti simplicitas sic dicit. huius mūdi sapientia est cor machinariobū tegere sensum verbis velare. que falsa sunt ostendere. que vera sunt fallacia demonstrare. hec nimis prudētia usū vivendi discit. hec a pueris precio discit. hāc q̄ sciūt ceteros supbiēto despiciunt. hāc q̄ nesciūt subiecti et timidi in altis mīrāt. quā ab eis hec eadem duplicitatis iniquitas noīe prudentie palliata diligit. dum mentis p̄ueritas v̄banitas v̄ro caf. hec sibi obsequentiō p̄cipit hominū culmina querere. a depta r̄palis glorie vanitate gaudere. irrogata ab aliis mala multiplicius reddere cū vires suppetunt. nullis resistēbū cedere

Liber .III.

Dist. I. Ca. XIII.

cū virtutis possibilitas deest quicquid
explere per maliciā non vñ. hoc in pa-
cifica bonitate simulat. Arcta iusto
sapia est nūl per offensionem fingere. sen-
sum verbis aperire. veravt sunt diligē-
te. falsa denuntare. bona gratis exhibere
mala libentius tolerare q̄b facere. nul-
lam iniurie vltōem querere. p̄veritate
ptumeliaz luc̄ purate. Sed h̄ec iusto
tum simplicitas derideſ. qz ab huīus
mundi sapientib⁹ puritatis fatu-
itas credif. omne em̄ qd̄ innocentia a
gi⁹ ab eis. pculdubio stultum putat ⁊
quicqd in ope venit aprobans carna-
li sapie fatuitatē sonat. Quid namq̄
stultus videſ mundo q̄b mentē verbis
ondere. mil callida machinatōe simus-
tare. nullas iniurijs ptumelias reddeſ.
te. p maledicentib⁹ orare. paupratreſ
querere. possessa relinq̄re. rapienti nō
resistere. pcutienti maxillā alterā pre-
bere. Unde bene huīus mundi dilecto-
rib⁹ ille egregius dei fuiſ sapiens d̄t
Abbwiatōes egip̄tior̄ immolabimus
dño deo nostro. O ws quippe egip̄tij
edere d̄esignanf. sed qd̄ abbwiatōes
egip̄tij hoc israelite deo offerunt. quia
simplicitatem psc̄e quā iniusti quiqz
velut infirmā abiectamq̄ despiciunt.
banc iusti in virtutis sacrificiū verunt.
tercellentē recti puritatē ac māſue-
tudinē deo immolant quā abhomian-
tes reprobi fatuitatē purant. hec gre.
Et sic habemus de dono sapie. **L**
Sed p̄ſiderandū ſeq̄nt q̄ ſpūſſtūſ
cum inhibitat cor hoīis per grām ſuā mē-
tem mirabilē reficit ac p. vñ. dona ſua
eam ſauviter pafcit. ⁊ in ea quoddaz
coniuinum ſpūſale ac delectabile facit
Sed ipsa dona ſeu virtutes ſeinuiceſ
pafciunt ac ſibi ſuffraganf ne detrimē-
tum aliqđe el tuinam parianf. De hoc
beatus greg. in mora. exponens illa v-
ba. Et ibāt filij eius ⁊ faciebat puiuia

p̄ domos. ſic ait **F**ili⁹ p̄ domos puiuia
faciunt dū virtutes ſingule iuxta mo-
dū p̄priū mentē pafciunt. Unde ⁊ bene
ibidem ſubdit. vnuſquisq; in die ſuo
Dies em̄ vniuſcuisq; virtutis. vt enim
heciſa dona ſeptiformis breuiter q̄ē
dei replicemus. Aliū diem h̄z sapia.
aliū intellectus. aliū p̄filiū. aliū fortū
tudo. aliū ſcia. aliū pietas. aliū timor
Hec em̄ hoc eſt ſape qd̄ intelligere. qz
multi qui eterna quidē ſapiunt. fz hec
intelligere nequaq; pñt. Sapia ergo
in die ſuo puiuia facit. qz mentem de
eterno ſpe ⁊ certitudine reficit. Intel-
lectus in die ſuo puiuia facit ⁊ parat.
qz in deo qd̄ auditu penetrat. reficiēto
coz illustrat tenebras eius. Consilium
in die ſuo puiuia exhibet. qz dum eſſe
precipitē p̄hibet ratione animū replet
Fortitudo in die ſuo puiuia facit. qz
dū aduersa nō metuit trepidanti men-
ti cibos p̄fidētie apponit. Scia in die
puiuia pat. qz inventre mentis igno-
rante ieiumiū ſupat. Pietas in die ſuo
puiuia exhibet. qz cordis viscera ope-
rib⁹ mſe replet. Timor in die puiuia
facit qz dū premit mentē ne de preſen-
tib⁹ ſupiat. de futuris illam ſpei cibo
p̄fortat. ſed illud in hoc filioz puiuio
pſcrutando video q̄ ſemetipſos inni-
cē pafcant. valde em̄ ſingula quelibet
deſtituiſ ſi nō vno alia virtus virtuti ſuſ
fragaf. minor eſt qippe sapia ſi intelle-
ctu careat. ⁊ valde inutilis intellectus ſi
ſi ex sapia nō ſubſiſtat. qz cū altiora ſi
ne ſapie pondere penetrat. ſua illuz le-
uitas grauius ruuit⁹ leuat. Vile eſt pſi-
liū cui robur fortitudis deſt qz tractā-
do inueniſ careſ virib⁹ vſq; ad pfecti-
onē opis nō pducit. Et valde fortitu-
do deſtruif nifi p̄ſiliū fulciaſ. qz quo-
pl̄ ſe poſſe p̄ſpic̄ co v̄tus ſine rōiſmo
teramie deterius in heciſ ſuit. nulla
eſt ſcia ſi vilitatem pieratiſ nō b̄z. qz

Liber .III.

duz bona cognita exequi negligit. sese ad iudicium artius astrigit. Et valde in utilis est pietas si sciē discretione careat qz dū nulla hāc sciā illuminat qn vel quō misereat ignorat. timor quoqz ipē nīsi has etiam v̄tutes habuerit ad nullū opus pculdubio bone actionis surgit. qz dū ad cūcta trepidat ipa sua fortitudine a bonis oīb corpīs va cat qz g alternato ministerio virtusa v̄tu te reficiſ. recte dī q apud se viciſſim filiū p̄uiuant. Cūqz vna aliā subleuādo subleuat. qslī p dies suos numerosa fo boles pascēdo p̄uiuiū parat. hec greg. **G** Ex his ḡv̄bis colligere possumus q vnu donū sine alio subsistere non p̄t qz nīsi fulciaſ vna v̄tus paliā nōn q̄z etiā ipa v̄tus in viciū declinat ac ruit. Quod pbat idem gre. in libro sup eze chielē sic dicēs. in mente etem nostra primus gradus ascensionis est timor dī. secūdus pietas. tercius sciā. quartus fortitudo. quintus p̄filiū. sextus intellectus. septimus sapia. Est etem timor dī in mente s̄ qualis ille timor est si cu eo pietas nō est. qui em̄ misere ri primo ignorat. qui p̄pati eiustribu lationib⁹ dissimulat. bnius timor ante oīpotentis dei oculos nullus est. q nō subleuat ad pietatē sed sepe pietas per inordinata mīsam errare solet. si for tasse peccerit que p̄cenda nō sunt. pec cata em̄ que fieri gelenne ignib⁹ p̄nt discipline sunt verbere corrigenda. s̄ inordinata pietas cu t̄p̄aliter peccat ad eternū supplicium p̄rahit. vt ḡ vera et oī dinata sit pietas ad gradū aliū est sub leuāda. i. ad sciā ut sciat vel quid ex iudicio puniat vel quid ex mīa dimittat. S̄ quid si sciat quid agere tebeat quisqz. virtutem v̄o agendi nō habeat Scientia ḡ nostra crescat ad fortitudinem vt cūvidet quid agēduz sit hoc agere p̄ mentis fortitudinē possit. ne tis

Dist. I. Ca. XIII.

more trepidet. t̄ paurore collapsa non valeat bona defendere. que sentit Si sepe fortitudo si improvisa fuerit t̄ mi nūs p̄travitia circūspecta. ipa sūi p̄sumptione in casum euit. Escendat ḡ ad p̄filiū vt p̄uidendo p̄numiat oī q̄ fortiter agere p̄t. sed esse p̄filiū nō p̄t si intellectus deest. qz qui non intelligit malū qd agentem grauat. qd potest bo num solidare qd adiuuat. itaqz a confi lio ascendamus ad intellectum. Sed quid sit intellectus magno quidē acu mine vigilet. t̄ moderari se nesciat p̄ maturitatē. ab intellectu ḡ ad sapiam ascendat. vt hoc qd acute intellectus innemit sapientia mature disponat. Qui igif p̄ timorem surgimus ad p̄ etatem. p̄ pietatem ad sciā ducim̄. p̄ sciā ad fortitudinez robozant. p̄ fortitudinem ad p̄filiū tēdimus. p̄ p̄filiū ad intellectū p̄ficimus. p̄ intellectum ad maturitatē sapie p̄fici mus. Per hos septē gradus ad p̄tum ascendimus per quaz nobis ad p̄tus vite sp̄ualis ap̄itnr. Quia p̄ timo rem dei humiles. p̄ studiū pietatis misericordes. p̄ scientiam discreti. p̄ mentis fortitudinē liberi. p̄ p̄filiū cauti. p̄ intellectum p̄nici. p̄ sapientiam maturi efficimur. hec greg. Cū igif tante efficacie sint dona sp̄uali sancti maifeste apparet q̄ hec dona nō solū mundat cor t̄ expurgant mentem hominis sed etiam p̄seruant corpus t̄ animam t̄ om̄i puritate t̄ sic declaratum habemus de septem domis sp̄uſancti.

Filius.

D Ostqz igif edocitus sum de septē domis sp̄uſancti. nūc de beatitu dimibus quas dominus enumerat in euangelio t̄ vtrum ipse beatitudines valeant ad purgationē cordis de loc cupio o pater edoceri.

Ca. XIII. Pater X